

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 10,429 Plen. 1916.

CONCURS.

Devenind vacant postul de revizor școlar la Consistorul arhidiecezan, pentru îndeplinirea lui se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere să dovedească cu acte în original, că:

1. Sunt români gr.-orientali din mitropolia gr.-or. rom. din Ungaria și Transilvania.

2. Au făcut examen de maturitate.

3. Au terminat cu succes cursurile teologice în unul din seminarele eparhiilor din mitropolia gr.-or. rom. din Ungaria și Transilvania.

4. Au terminat cursul academic de filosofie și au diplomă de profesor pentru școlile medii sau pentru institutul pedagogic, în fine

5. Vor dovedi ocupațiunea de până acum.

Concurenții pot însă produce și alte documente recomandatoare.

post este normată în pragmatica de serviciu pentru funcționarii consistoriali, din 1913.

Cererile de concurs sunt a se înainta la Consistorul arhidiecezan în termenul indicat. Cererile întrate după acel termen nu se vor lua în considerațiune.

Nagyvárád (Oradea-mare), din sedința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 9 Decembrie 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Se întorc vremile...

(f) Se întorc vremile; răsar din adâncuri necunoscute, vrăjite de cântecul sinistru al unei ursitoare dușmane. Se întorc vremile cu întreg convoiul de umiliri, de nenorociri, de chinuri cumplite, răsfățate toate în lumina de vrajă a visului... Se despărțură valul vremii cu tot nenorocul unui neam blăstămat de soarte.

Craiul regatului vecin își sprijină astăzi zilele și fala tronului, clădit cu atâta înțelepciune de marele său unchiu și înaintaș, pe toiagul pribegiei. Se apropie, în vremile acestea de bejenie a neamului, cu sufletul sdrănit de remușcări, urmărit de blăstămăturile supușilor și al fraților de sânge, de câmpul «Direptății». Aici încearcă să poposească din mila cazacilor și din fățarnica dragoste a țarului. Dar câmpul «Direptății» e sfânt, precum sfânt e întreg pământul Moldovei. Din olaturile acestea răsar umbrele marilor pârălabi, ale credincioșilor hatmani și ale vitejilor plăieși și îi vor turbura popasul. Iar din pietrele cetluite ale mormântului dela Putna, va cobori fala neamului, Mușatinul sfânt și mare: Ștefan, deșteptat de mult de copitele cailor căzăcești. Cu sufletul măhnit, în graiul rupt și îndesat, îl va înfrunța grăindu-i:

«Te-ai încumetrit cu cazacii, să-mi necinstești neamul, bisericile și pământul sfânt. De ce vii să neliniștești somnul eroilor și al sfinților Moldovei? Aici au ieșit înaintea mea, Moldova cu mitropolit, cu episcopi, egumeni, boeri, răzăși și țărani și cum vru Moldova, vru și Ștefan din neamul Mușatei.

Și Moldova vru să întră în moștenirea lui Alexandru cel bun, pentru că aibe un domn drept, un domn viteaz și treaz și în vremea celor 47 de ani ai stăpânirii am veghiat, ca Moldova să și odihnească sufletul ei ostenit. Căci paloșul meu n'a fulgerat văzduhul fără numai când liftele păgâne se ispiteau să-mi calce moșia și să mi necinstească neamul. Iar învingerile multe asupra nenumăraților dușmani, au făcut ca numele Moldovei să fie cinstit de toți și să treacă granița, dela Cafa până la Roma, ca o minune a domnului nostru Isus Cristos.

Înțelepciunea politică nu zace în înșelăciune, în povăța Rusului: «*înșală ca să nu fii înșelat*», ci în vorba hotărâtă și respicată și în fapta vitejească. În zilele domniei mele, în judecări fără interes, în lupte însă aspru și cu interes. Și am avut atâtea prilejuri pentru a mă convinge asupra adevărului, că vorba cinstită și fapta vitejească dăinuiește mai mult ca orice sub soare. Dar m'am convins și asupra faptului, «că praful și cenușa se alege de orice învoială întărită cu peceti în calapoade și iscălituri fudule, ce se fac cu Rusul dela nord». Drept aceea, «spre mântuirea sârmanului meu popor am încheiat pace cu Turcii, lăsând urmașilor mei moștenire povăța întemeiată pe experiențele bogate ale vieții: vorba și prietenia Turcului e de mii de ori mai adevărată și mai sinceră decât făgăduiala și jurământul Rusului». (Delavrancea «Apus de soare»).

Dar neblesnica soarte a vrut, ca înțeleptul și ascultătorul Bogdan să se coboare în grabă în tainița mută a mormântului și să arunce pe tronul clădit cu atâtea sânge dușman, pe un nepot de o copilărească nestăjnicie și o încăpăținare nebună, pe Ștefăniță-Vodă. Nevrăstnicul acesta, împins de imboldurile fără frâu, a nesocotit moștenirea mea, povăța de aur a vieții, a strecurat în conducerea țării, în judecarea boerilor, șoaptele femeilor aduse din țara leșească, a strecurat urile și slăbiciunile personale. Prin poftete, voințele și faptele sale nechibzuite a sdruncinat din temelie marea, frumoasa, înțeleaptă întocmire a moșului: *Moldova*. S'a făcut ucigașul celor mai vrednici și credincioși boeri, fiindcă aceștia erau mai înțelepți decât el, și a omorât cei mai viteji ostași, pentru că erau îndrăzneți și temuți în lupte. Iar pentru mulcomirea isbucnirilor copilărești și a slăbiciunii sufletului, a fost în stare să topească chiar și coroana de argint a strămoșilor. Și astfel a deslănțuit viforul prapădului asupra frumoasei și sfintei Moldove, care abia la 400 de ani s'a mai ogot, când bunătatea inimii și înțelepciunea

unui alt Alexandru (Cuza) a adus mângăere și alinare în țară. În moștenirea acestui viteaz al convingerii și al milei față cu poporul îngenunchiat a intrat unchiul tău, din vestitul neam al Hohenzollerilor.

Și lui i-a eșit întră întâmpinare pe malul Dunării Muntenia și Moldova împăcate, cu vlădici și boieri, cu căpeteniile oștirilor, cu domni și țărani, și cum vru mulțimea așa vru și el. Doar aducea cu sine atâtea apăsări de domn, atâtea inimă și suflet, încât binefacerea lui din țară i-am simțit-o până sub lepezile dela Putna. Și l-am iubit ca pe un frate bun și credincios...

Da, Carol a fost mare, s'a ridicat prin vitejia dela Crivița și Plevna. A ferecat mândria, vitejia și puterea neamului în coroana de oțel; zdrobind lanțurile robiei de veacuri a dat viață unui regat mândru și independent. Și a veghiat și străjuit la hotarele țării noi, cu înțelepciunea vorbelor cinstite și cu vitejia faptelor hotărâte, pentru că neamul umilit și ostenit să și odihnească sufletul. Si sufletul înviorat de întărit sub mângăerea blândă a razelor de lumină adusă din țările apusului, s'a întărit și îmbogățit dând probe grăitoare de o viață cuminte și harnică. Și din principatele robite, umilite și îndușmănite s'a desfășurat o țară mândră, independentă și modernă. Iar pentru propășirea și asigurarea fericirii neamului și a țării a legat învoială de credință cu neamurile vecine din apus, căci în lunga și activa lui domnie a strâns un mănunchiu de învătătură, pe care și-a lăsat-o ție drept moștenire sfântă: *că neamul și țara românească numai răzimată pe cultura și serioșitatea apuseană și în păstrarea neclătită a legăturilor de credință și învoială cu țările vecine din apus poate nădăjdui înflorirea și cinstea care i se cuvine!*

Și iată, soarta rea întoarce vremile, zilele de prapăd și de necinste ale lui Ștefăniță-Vodă! Intocmirea minunată și în plină înflorire a lui Alexandru și Carol se clatină astăzi în țărâni. Căci tu, asemenea lui Ștefăniță-Vodă, robit de patimă și slăbiciuni, ai nesocotit moștenirea marelui unchiu; ai călcat vorba de credință și înlăturând sftetnicii credincioși și cumpaniți în toate, în ascuns te-ai înfrățit cu aceia, cari mi-au necinstit bisericile și neamul și cu înșelăciune ai furisat dorobanții în țărâmurile fraților, răscolind cu iadul granatelor mormintele pacinice ale strămoșilor noștri. Dar minciuna, hipocrazia, sunt cel mai mare rău, sunt sfidarea nerușinată a ordinii lumii acesteia. Și se răsbună amar!

Legea morală a intrat deja în lucrare. Oștirile tale umezesc hotarele țării cu sânge nevinovat. Viforul e deslănțuit, mugește pe bărgan și cotește prin spărturile munților, îndreptându-se spre Basarabia îngenunchiată de cnuța muscălească. Coroana de oțel e amenințată să se sfărâme

în fiecare clipită de stâncile Carpaților, ori de malurile mării negre.

Neamul vândut ca un Cristos pentru bani sângere din nenumărate răni, iar pe tine, care încerci să calci în urmele voivozilor maziliți și pribegi, te așteaptă sfârșitul lui Ștefăniță-Vodă.

Rău mă doare rana în suflet, pricinuită de vorbele pripite ale lui Mateiaș Corvinul, care își perdu oastea pe olaturile Baiei: că neamul românesc nu-i născut, nici chemat pentru libertate, rău mă doare, mai rău decât ranele celor trei săgeți moldovenești din spinarea lui Mateiaș. Doar văd cum faptele și împrejurările verifică vorbele lui!

Și ce te-ar putea oare desvinovăți, ce și-ar putea micșora păcatul, că ai aruncat neamul întreg în vârtejul prapădului? Dorul de a înfăptui visurile de veacuri ale neamului?! O, soarte vrășmașă, ursitoare vicleană! «*Prea mari visuri ai hărăzit pentru un norod mic!*» (Delavrancea: «Luceafărul»).

Tranșacția austro-ungară.

Știrea dată la finea anului trecut, după ziarele din capitală, cumcă ar fi fost subscribe din partea guvernelor interesate procesele verbale, referitoare la prelungirea convenției economice comerciale dintre Austria și Ungaria, nu s'a confirmat. Din contră, în urma schimbării de guvern în Austria, pertractările au trebuit să fie începute de nou și ele se continuă, când în Viena, când în Budapesta. Acum vine știrea, că în cele mai multe puncte guvernele au ajuns la înțelegere și că astfel este speranță, ca prelungirea să se facă în scurtă vreme.

Drept electoral pentru soldați. Ziarele din Anglia aduc știrea, că comisiunea încredințată din partea camerei engleze cu revizuirea legii electorale e gata cu proiectul ei de lege, în înțelesul căruia fiecare soldat aflător în serviciu activ și fiecare marinar, primește dreptul electoral, chiar și în cazul, dacă nu împlinește celelalte condițiuni, cerute de legea electorală engleză. Va să zică, soldații primesc drept electoral necondiționat în Anglia. Votul plural, introdus în Anglia, se șterge și se menține numai cu privire la aceia, cari locuesc într'un anumit cerc electoral, dar munca o săvârșesc în alt cerc. Aceștia au drept să voteze în ambele cercuri. Pe seama femeilor nu s'a acordat nici de astădată în Anglia dreptul electoral. Universitățile primesc însă dreptul, de a trimite separat deputați în camera engleză.

Principiul de naționalitate În nota pe care a trimis-o antanta, acum de curând, domnului Wilson, prezidentului statelor unite americane, se spune, că unul dintre scopurile pentru cari antanta e decisa să continue războiul până la biruința fi-

nală, e reorganizarea Europei pe temeiul principiului de naționalitate. Cumcă antanta ce înțelege sub aceasta, a spus-o profesorul italian Salvenini într-o conferință publică, ținută în Milano. Nici mai mult și nici mai puțin, decât desmembrarea monarhiei austro-ungare, în modul următor: Boemia și Moravia, cu Slovacii dela noi, au să formeze un stat independent. O parte din Galiția trece la regatul polon, care se va reînființa, ceea cealaltă parte la Rusia. Bucovina și Ardealul revine României, Bosnia-Herțegovina și Croația-Slavonia vor forma statul sudic slav. Părțile monarhiei, locuite de Italiani, trec la Italia. Restul din Austria și Ungaria se alătură la Germania, care rămâne apoi cu totul izolată și astfel neprimejdioasă pentru viitor!.. Ce vis frumos pentru unii, din fericire pentru noi e însă numai — vis! Și bravii noștri soldați vor grijii, ca vis să rămână.

Regele Ferdinand spe-rează!.. Parlamentul român a fost convocat în sesiune de război la Iași. L'a deschis regele Ferdinand, prin mesaj de tron, la care parlamentul a răspuns prin o adresă, înmănată regelui prin o deputațiune parlamentară. Primind adresa, regele Ferdinand a răspuns deputațiunii, după ziarul «Az Est», următoarele: «Precum în zile de fericire, așa și în vremile triste de astăzi, sunt cuprins de sentimente patriotice, aflându-mă în mijlocul reprezentanților poporului. Din adresa parlamentului, dată la mesajul de tron, văd cu bucurie, că manifestul meu, adresat poporului român, a aflat răsunet patriotic în inimile D-voastre. Conștiința, că poporul e în sentimente una cu regele, întărește legăturile dintre dinastie și națiunea română, iar pe mine mă întărește în credință, că lupta grea, purtată pentru cauza sfântă, va fi încoronată de succes. Sunt plăcută armata noastră luptă alături de trupele viteze ale aliaților noștri. Sunt hotărât, să luptăm până la învingere, și rog pe Dumnezeu, să dea biruință armelor noastre. În fața memoriei eroilor căzuți mă plec cu inimă recunoscătoare. Pilda lor însuflătoare să ne dea putere, ca să suportăm suferințele patriei noastre, și să lumineze mintea parlamentului, pentru ca să facă astfel de reforme, cari să ușureze viața țărănimii. Cu dorința aceasta ferbinte primesc adresa parlamentului».

Crăciunul în Orade.

— 30 Decembrie v.

Solemnitatea praznicului Nașterii Domnului, în privința edificării credincioșilor noștri din Oradea-mare, a eșit din cadrele obicuinute, prin faptul, că Escelența Sa, I. P. S. Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Vasile, a săvârșit sf. liturgie în toate trei zilele de Crăciun cu mare ceremonie.

În ziua primă, Duminecă în 25 Decembrie v., I. P. S. Sa a celebrat sf. liturgie în biserica noastră aflătoare în piața sf. Ladislau, asistat de P. C. Sa, Dr. Eusebiu R. Roșca, arhimandrit, de asesorii consistoriali: Mateiu Voileanu și Lazar Triteanu, presbiterii Gheorghe Papp și Vasile Popoviciu și diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa.

În decursul serviciului divin au fost tunși întru cetății și hirotesii de ipodiaconi, candidații de preoție: Aurel Băcilă, ales preot în parohia Mușin (tractul M. Oșorheiu), Gheorghe Maior, cancelist consistorial, ales preot în Vingard (tractul Sebeș) și Ioan Radu, ales preot în Geaca (tractul Cluj). Candidatul Aurel Băcilă în decursul sf. liturgii a zilei prime a fost hirotonit întru diacon.

În ziua a doua a sfințelor sărbători ale Nașterii Domnului, Escelența Sa, I. P. S. Domn Arhiepiscop și Mitropolit a celebrat sf. liturgie în biserica din Vărad-Velenceze, — biserica pompoasă a părintelui protopop Andreiu Horvath — cu asistența asesorilor consistoriali: Mateiu Voileanu, Nicolae Ivan, Andreiu Horvath și Dr. George Proca și a diaconilor Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa. În decursul sf. liturgii diaconul Aurel Băcilă a fost sfințit întru presbiter, iar ipodiaconul Gheorghe Maior întru diacon.

Tot în ziua aceasta în biserica din piața sf. Ladislau, sf. liturgie a fost săvârșită de presbiterii Gheorghe Papp, Vasile Popoviciu și preotul sârb Milivoj Ivanovici.

În ziua a treia a sfințelor sărbători, Marți în 27 Decembrie st. v. Escelența Sa, I. P. S. Domn Arhiepiscop și Mitropolit a oficiat sf. liturgie iarăși în biserica din piața sf. Ladislau, asistat de asesorii consistoriali: Mateiu Voileanu și Dr. Gheorghe Proca, presbiterii Gheorghe Papp și Aurel Băcilă și diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa. În decursul serviciului divin diaconul Gheorghe Maior a fost sfințit întru presbiter, iar ipodiaconul Ioan Radu întru diacon.

Credincioșii noștri din Oradea-mare au avut deci prilejul să asculte slujbele dumnezeiești înălțătoare, a căror solemnitate s'a potențat prin faptul, că Escelența Sa, cu ocaziunea aceasta a săvârșit și cele dintâi hirotoniri. În ziua primă de Crăciun, în ambele biserici s'a cetit pastorala Preamăritului Episcop al Aradului, care a praznicuit împreună cu credincioșii săi Nașterea Domnului, împreună cu danșii a dat mărirea lui Dumnezeu și apoi le-a arătat mijloacele prin cari pot ajunge liniștea sufletului, păzind legea și ascultând de Dumnezeu.

Părințele Vasile Popoviciu în ziua a doua de Crăciun a ținut și o predică potrivită, în biserica din piața sf. Ladislau, în care predică față de neajunsurile produse

de războiul de azi, asigură pe credincioșii de venirea unei adevărate păci sufletești.

În zilele acestea poporul a venit în număr mai mare la biserică, și de bună seamă că sfințele slujbe pe viitor vor atrage tot mai mulți credincioși.

Astfel s'a praznicuit sf. Naștere a Domnului în bisericile noastre din Oradea-mare și din solemnitățile acestor zile se desprinde în mod maiestos chipul Escelenței Sale, I. P. S. părinte Mitropolit Vasile, care deși în privința teritorială e departe de clerul și poporul din arhidieceză, le-a trimis cuvinte de îmbărbătare, spre a fi și în aceste zile cu sufletul aproape de turma sa, căreia în pastorala de Crăciun îi aprinde făclia nădejzii unei păci, care ne va aduce mai aproape de idealurile propoveduite de Cel ce în iesle s'a născut.

În cele trei zile ale sf. praznic, Escelența Sa a dat masă, la care au fost invitați toți preoții liturghisitori.

Gherasim.

Anul nou în Orade.

— 3 Ianuarie 1917.

Serviciul divin din Dumineca dela 1 Ianuarie 1917 l'a îndeplinit Ex. Sa, I. P. S. D. Arhiepiscop și Mitropolit Vasile, în biserica din parohia-cetate, cu asistența asesorilor consistoriali: Mateiu Voileanu, Nicolae Ivan, Lazar Triteanu și Dr. Gheorghe Proca și a diaconilor Dr. Octavian Costea și Dr. Gheorghe Comșa. În legătură cu viața sf. Vasile-cel mare, diaconul Dr. Gheorghe Comșa a ținut predică. În decursul serviciului divin diaconul Ioan Radu a fost hirotonit întru preot.

După serviciul divin, — fiind Anul-nou, — membrii gremiului consistorului arhidiecezan, profesorii seminarului «Andreian» și mai mulți intelectuali, s'au prezentat la Escelența Sa, I. P. S. D. Arhiepiscop și Mitropolit, sub conducerea P. C. Sale, D-lui Dr. Eusebiu R. Roșca, arhimandrit, felicitându-l acesta prin următoarea vorbire:

Escelența Voastră!

Inaltpreasfințite Dle Arhiepiscop-Mitropolit!

Intrați în noul an 1917, cu suferințele mai recente pentru particulari și instituții, ca o consecvență a războiului mondial de durată acum aproape de trei ani, dar cu speranța, că doar în acest an ne va fi dat păcii mult dorite, nu pentru a satisface unei forme convenționale, ci cu dragoste fiiască ne prezentăm la Escelența Voastră membrii gremiului consistorial și ai corpului profesoral seminarial și un număr considerabil de intelectuali aflători aici, convingi, că și în numele acelora, cari de prezent sunt îndepărtați de aici, dăm exprimare dorinței: ca atotputernicul Dumnezeu să Vă dea tărie sufletească, ca naia bisericii, în acest timp de grea cumpănă. să o conducăți cu înțelepciune și îngrijire părintească, spre binele și mulțămirea fiilor credincioși, asigurându-Vă și recunoștința posterității, ca în istoria bisericii noastre în rândul celor mai vrednici arhipăstori, cu cuvinte de laudă să fiți eternizați.

Să trăiți întru mulți ani!

Părintele Mitropolit a mulțumit călduros pentru dragostea ce i s'a arătat și a pus la inimile tuturor cultivarea dragostei creștinești, care singură ne poate arăta drumul adevărat în zilele grele de azi.

Gherasim.

Inștiințare.

Inscrierile la școlile medii gr-or. române din Brassó (Brașov), la gimnaziu și școala reală, se vor începe Luni în 9 Ianuarie v. 1917 (22 Ianuarie n.) în localul băncii «Brașoveana», șirul bisericii 6.

Școlarii, cari se înscriu pentru prima dată la școlile noastre, vor aduce *testimoniu școlar, certificat de naștere și certificat de revaccinare, celalaltii numai testimoniu școlar.*

Suma didactului și a tuturor taxelor școlare în gimnaziul inferior și școala reală este de 54 cor. pe an, iar în gimnaziul superior (cl. V—VIII) de 80 cor. pe an. Școlarii cari se înscriu pentru întâia dată plătesc încă o taxă de primire de 8 cor., odată pentru totdeauna, peste suma mai sus arătată.

Inscrierile se pot face și prin corespondență, adecă prin poștă.

Inceperea cursurilor școlare se va publica cel puțin cu 8 zile înainte, în ziarele românești.

Direcțiunea școlilor medii gr-or. române în Brassó (Brașov).

La Anul-nou.

— Predică, de Dr. Gh. Comșa. —

Iubiți creștini! Un nou an s'a ivit în cursul vremii, care fiind nou ar trebui să aducă o noutate, o schimbare și în viața noastră sufletească spre a ne da astfel de creștini, cum erau pe timpul Mântuitorului nostru Isus Cristos, creștini despre cari fericitul Augustin zice, că așa de evlavioși erau, încât a trebuit să se mai scadă din asprimea vieții creștine.

Dați-mi, iubiți creștini, pe acei oameni de azi, cari trăiesc ca și cei dintâi creștini, și nu vă voi vorbi despre curățenia timpurilor trecute, nu vă voi aminti, că cei dintâi creștini nu știau ce-i ura, dușmănia, pizma, lăcomia, necurățenia și fărădelegea. Arătați-mi pe oamenii — fie și puțini — cari deși s'au înstrăinat de însușirile creștinești, ar trăi pedepsiți de biserică ca mai de mult și ar fi împărtășii de asprimea ei stând la ușile bisericii, fără să le fie iertat a intra, ci fiindu-le îngăduit numai să roage pe alții, ca să-i pomenească și pe ei la rugăciunile din biserică? Erau puțini atunci creștini păcătoși, dar și aceia trebuiau să aștepte în genunchi, în praful dela ușa bisericii ca alții să se roage

FOIȘOARA.

Evangelia — putere dumnezească.

— Traducere, de Gh. Henția, paroh. — (Urmare). 2

Înainte de toate însă, pentru ca evangelia lui Cristos să fie în tine răsunătoare și să lucreze cu efect, cercetează și află, ce te-a adus în starea prezentă, plină de îndoeli neliniștitoare? Depărtează cauzele aceleale Apartine-ți iarăși ție! Fii sănătos! Căci starea ta sufletească e o boală a sufletului, altceva nimic!

Adeseori această cauză e o nepotrivire a corpului, o stricăciune a sucurilor, o lăncezire a părților noastre interne. Prin aceasta se naște o descurajare, o neliniște, o stare melancolică, adeseori fără ca la acestea să avem motive externe. Însă în loc să presupunem greșala în noi înșine, căutăm cauzele neplăcute în circumstanțele ce cad în afară de noi. Și dacă în o astfel de stare, spiritul se simte din nefericire aplicat spre o acțiune deosebită și se ocupă cu deosebire cu chestii de ale religiei, fie în urma trebuinței de liniștire, sau peste tot în urma tendinței după o ocupațiune liniștită: atunci omul adesea duce cu sine neliniștea, indispoziția și în religione. El e aplicat, ori spre melancolie, ori spre fanatism, ceea ce duce la scepticism.

Corpul bolnăvicios are totdeauna efect dăunător asupra spiritului. Și firea e atunci bolnăvicioasă. Pe când altul într-o astfel de situație devine nemulțumit cu toate lucrurile și cu toți oamenii din jurul său, acela ce se ocupă cu preferință cu lucruri religioase, bagă nemulțumirea sa și în acestea. Nimic nu-i este satisfăcător; pe unul nu-l mulțumește meditația, feroarea, pe altul adevărul, lumina, natura, revelațiunea. Ambii desperează pe urmă din unele și aceleași motive, private însă din laturi cu totul deosebite.

Examinează-te: ești tu oare fizicește liber de orice rău; simțеști tu în general o energie veselă pentru traiu, ca altădată; ești tu aplicat spre o dispoziție sufletească vie, liniștită și proporționată? Dacă-ți lipsește aceasta, crede cu siguranță, că cauza indispoziției tale, a scepticismului tău, a neliniștei tale, nu zace în aceea ce privește religia, ci în disordine corporală. Prin ea suferi și sufletul tău. Chiamă spre consultare un medic. Evită singurătatea și caută o societate onestă și plăcută, în care prietenii pot să te distragă. Silește-te, — pară-ți aceasta la început cât de dificil, — ca să nu te mai gândești la ceea ce ți-se pare că te turbură în lucrurile religioase. Corpul tău e bolnăvicios, pentru aceea suferi și sufletul tău împreună cu el. Restaurează circulația sucurilor tale prin mișcări zilnice, pentru că adeseori o ședere prea multă, o rămânere prea lungă în cameră, sau o lipsă a mistuirii regulate, o iregularitate în alimentare, formează cauza fundamentală a răului, care, ca și un venin fin, se trage și asupra sufletului tău, turbură simțurile, încalcește opinia despre lucrurile lumesti și dumnezeiești.

Sau cercetează, nu cumva te-a condus cetirea anumitelor scrieri la chinul îndoe-

lilor, sau dacă nu cumva au influențat dezastruos asupra ta opiniile și ideile cunoscuților și ale prietenilor tăi, încât spiritul tău, puterea ta de imaginațiune, au devenit confuze? În cazul acesta restaurează mai întâiu întreaga tărie a sufletului tău, eliberează-te de imaginațiunile triste, cari te fac nefericit. Căci tocmai fiindcă nu-ți dăruiesc liniște, ele nu sunt de natură dumnezească, ele nu sunt adevărate. Pentru că învățătura dela Isus e o putere dumnezească, dată pentru ca să facă pe om fericit, dar nu să-l transpună în stare desperată! Singură rădăcirea omenească ne poate duce la mizerie. Lapădă-te deci, dubiosule, dacă vrei mântuirea ta, dacă fericirea ta pe pământ îți e scumpă, lapădă-te de orice înțebări și explorări subtile. Ferește-te de singurătate. Distrează-te prin lucrări folositoare. Impacă-te cu lumea, cu natura. Lucrează nobil, marinos, fă orice sacrificii pentru ceace e bun și drept, și atunci pentru celelalte, ce tu nu le cunoști, dar totuși le presimțеști, le dorești, lasă să se îngrijească Acela, care te-a chemat în universul acesta admirabil și care se îngrijește de norocul și al viemelui celui mai mic din pustietate, și despre cursul vecinic al stelelor, ce se mișcă într-o ordine minunată, fără ca să știi tu ceva despre aceasta! Nu te gândești niciodată asupra acestor lucruri, pentru că puterea de judecată a ta a primit deja o direcție greșită, firea ta a dispoziție dezastruoasă și unilaterală. Cercetarea ta, așa cum o practici acum, e vanitoasă. Ea te conduce totdeauna spre același loc nemângăiat, de unde ai pornit. Lasă să treacă pe lângă tine un an și mai mult.

Umbă numai înaintea lui Dumnezeu, care pretutindenea e de față, și fii evlavios. Atunci, numai atunci vei trăi odată o zi, când sufletul tău se va curăți de boală, când va cunoaște liber, nepreocupat pe Dumnezeu, eternitatea și viața, cu totul în altă lumină, o zi, când evangelia devine în tine o putere dumnezească activă.

Și tu, care în rugăciuni și suspinuri îți perzi speranța în propria-ți fericire, în orice parte de mântuire, în îndurarea lui Dumnezeu; tu, care te privești nevrednic de mila lui Dumnezeu, cercetează: de când te-a cuprins această credință neconsolabilă? Și dacă te-au adus cărți, fie ele scrise într'un sens cât de evlavios, și dacă te-au adus predici, fie ele ținute cu o cât de bună intenție, la această credință nefericită, află, că această credință e falsă! Căci dacă ea ar fi adevărată, atunci ea te-ar feri. Evangelia e o putere a lui Dumnezeu, ca să fericască pe toți. E o putere dumnezească, ca să ne înalte peste suferințele acestei vieți, nu însă să ne arunce în suferințe mai mari. Ferește-te de astfel de scrieri, cari îți invenineză inima. Ele sunt cuvinte omenești. Nu crede totdeauna omului, pentru că el poate rădăci. Crede numai aceluia, prin care Dumnezeu ne-a chemat spre fericire și care este Isus Cristos! El însă grăește: «Eu sunt lumina și viața; cel ce crede în mine și ascultă poruncile mele, acela va avea viață. Aceasta însă este cea mai înaltă poruncă: lubește pe Dumnezeu peste toate, iar pe deaproapele tău ca însuși pe tine!»

(Va urma).

pentru ei, iar astăzi păcătoșii nu fug din fața bisericii, deși sunt mulți!

Dați-mi deci lumea de azi, cu oamenii cinstiți și evlavioși, și atunci voi lauda numele lor; dar până nu mi se va dovedi starea cu adevărat creștină a oamenilor, trebuie să mă plâng ca servitor al altarului, că răutatea a ajuns culmea, că după cuvintele prorocului, nu este cea ce face bunătațe, că nici tainele, nici legile sfinte nu mai pot opri puvoii păcatelor; aproape plângând trebuie să zic cu Ioan Gură-de-aur, că abia se mai văd urme de bunătațe de oameni. Căderea e cu atât mai mare, cu cât greutatea păcatelor nu o mai simțim, și nici pe alții nu-i putem trezi din somnul păcatelor.

Vă voi arăta deci pe scurt viața sfântului Vasile-cel-mare, a cărui prăznuire o face biserica noastră în ziua aceasta, în nădejdea că din viața acestui sfânt vom culege învățăminte folositoare pentru mântuirea noastră.

Iubiților creștini! Sfântul Vasile cel-mare a trăit în veacul al IV-lea după Cristos. S'a născut în Capadocia din părinți bogați, dar cu frica lui Dumnezeu. A învățat la școlile din Cesarea, Atena și Constantinopol, iar apoi a fost sfințit întru preot în Antiochia. De aici a continuat serviciile preoției în Cesarea, unde poporul l-a iubit foarte mult pentru predicile ce le ținea și vaza lui era așa de mare înaintea poporului, încât episcopul său a început să-l urască. Dar sfântul Vasile nu s'a spărit de ura mai marei lui, ci a urmat să învețe poporul, iar mai târziu s'a retras în pustie, unde împreună cu alții a trăit viața de pustnic după regulile făcute de el.

Dar a trebuit să părăsească pustia, căci s'au înmulțit hulitorii lui Cristos. Așa numiții ariani, cari ziceau că Dumnezeu Fiul este mai mic decât Dumnezeu Tatăl. S'a reîntors deci la Cesarea, unde a luptat împotriva arianilor și nu după mult a fost ales episcop în acel oraș, ceace i-a dat puțința să muncească și mai mult pentru credința sa. Isbucind foamete mare, a vândut lucrurile de preț și a ajutat pe cei săraci, iar prin vorbirele sale îndemna și pe alții să facă fapte de milostenie. A ridicat și un spital și cu mâinile sale a slujit bolnavilor, el, episcopul, le a legat ranele și a alinat durerile, întocmai ca un urmaș al lui Cristos.

Vestea faptelor lui a străbătut de mult și pragul palatului împărațesc și împăratul fiind dușman al creștinilor, a trimis pe oficiantul său, cu numele Modestus, ca să îl răsturne. Înfruntându-l oficiantul: «Pentru ce nu te supui împăratului, pentru ce nu mărturisești credința lui?» Sf. Vasile îi răspunde: «Pentru că mă oprește dela aceasta bunul Dumnezeu, care e nesfârșit mai mare ca împăratul?» — «Nu-ți este teamă — zice Modestus — de mânia împăratului și de urmările ei? El te poate deșpoia de toată averea, te poate exila și chinui și în sfârșit îți poate lua și viața!» Iar sf. Vasile îi răspunde liniștit: «Toate aceste nu mă mișcă pe mine. Cine nu are nimic, acela nu se teme, că-i vor lua ceva. Țara mea este Cer, pe acela nu-l pot lua dela mine. Chinurile nu mă pot frământa, căci și așa trupul meu este slab, încât se încovoae la cea dintâi lovitură. Moartea o privesc cu atât mai mult cu milă, cu cât duc mai curând la Dumnezeu meu... Oficiantul împăratului mirat a zis: «Încă nime n'a îndrăznit să vorbească așa cutezător cu mine», iar sfântul îi zise: «Poate de aceea este așa, pentru că încă niciodată nu ai vorbit cu un episcop, fiindcă în asemenea caz oricare episcop ar vorbi ca mine».

Împăratul s'a împăcat și astfel a biruit sfântul Vasile, care când a vorbit așa cu oficiantul împăratului Valens, a avut înaintea sa cuvintele apostolului Petru: că «trebuie a asculta pe Dumnezeu mai mult ca pe oameni», (Fapt. Ap. cap. 5 v. 29.) Astfel în legătură cu viața acestui sfânt v'aș putea vorbi, iubiți creștini, despre credința tare și neștrămutată în Dumnezeu. Însă țin de lipsă acum să vă arăt pe scurt o altă parte a vieții sfântului, aceea a ajutorării săracilor. Tot credința în Dumnezeu și cu răsplata lui a îndemnat pe sfântul Vasile, să ridice spital, să ajute pe cei lipsiți de pâine, ba ce e mai mult, să ferească de groapa pierzării o familie, al cărei cap își sfătuisse fetele să ducă viață necinstită, numai ca să poată trăi. Sfântul a prins de veste, că nefericitul tată al fetelor e aproape de peire și pe furiș a strecurat atâția bani în casa lui, câți au ajuns, ca fetele să se poată mărita.

Ne trebuie nouă celor de azi fapte de milostenie mai mari ca acestea? Și credem noi, cei de astăzi, că strecurând un crucer în mâna unui sărac, care își întinde mâna spre noi, am făcut totul? Oare ne-am uitat noi, că nu de mult a trecut ziua Crăciunului, care ne aduce aminte de nașterea în sărăcie a însuși Fiului lui Dumnezeu? Oare el a venit cu mărirea, cu găteala și cu vestiminte strălucitoare omenești? Nu,

creștine! Deschide cartea evangheliei, care numai într'una din duminicile trecute ți-a spus, că nu în scaunul mării acestei lumi, nici pe tron împărătesc a venit, ci în iesle s'a culcat și cu oamenii a petrecut.

O, suflete păcătoase! Veniți înaintea ieslei lui Isus, priviți aici pe atotputernicul, pe Domnul cerului și al pământului, pe acela, care împodobește cerul cu stele, și fața pământului cu atâtea frumuseți. El este în iesle, acela, care împarte coroane regilor pământului, care împodobește crinii câmpiilor, și totuși este în iesle pentru tine creștine, ca tu să te mântuiești, ca să nu-ți pierzi sufletul din cauza fărădelegilor petrecerilor tale nesațioase! Îl poți privi așa creștine și te poți cugeta, că aceasta s'a făcut pentru tine, făcă să ți-se înmoaie inima, fără să se trezească și în tine simț pentru sărăcie și fără să verși lacrimi amare, că ai avut o inimă așa de împetrită în fața sărăciei? Sau nu recunoști, că toate acestea s'au făcut pentru tine, sau recunoști și totuși nu te îndrepti, dar atunci ești lipsit de minte și vrednic de milă.

De aceea, Doamne Isuse Cristoase, nu voi putea tăgădui, că pentru mine te-ai născut așa, nu pot privi scutecele tale, ieslea și nevinovăția Ta, Doamne, și toate împrejurările nașterii Tale, fără a mă rușina și a face ca Moise, care văzând rugul minunat și-a ascuns fața sa!

La sărăcia în care s'a născut Isus s'a cugetat sfântul Vasile, când a săvârșit faptele sale de milostenie, în fața cărora noi cei de azi nu trebuie numai să ne mirăm, ci trebuie să le urmăm. Însă o urmăre adevărată nu aceea este, dacă aruncăm un ban unui cerșitor. Și nu ne putem scuza cu aceea, că nu avem de unde da, căci oricare putem zice unui sărac: «Prieten, tu suferi, și eu bine știu aceasta. Dacă vrei uită-te la mine, căci doar ți-s frate. Sprijinește-te de mine, căci doi slabi fac cât unul tare. Sau dacă îți mai place, șed numai lângă tine; nu ca să vorbesc mult, ci ca să te văd. Ochii mei se vor întâlni cu ochii tăi, căci așa de bine ne cade nouă plânsul. Și dacă am isprăvit cu plânsul, să ne rugăm, — aceasta ne va cădea și mai bine.»

Îți trebuie numai voință creștine și poți face binele omului sărac. Mi-aduc aminte de un scriitor vestit cu numele Turgenieff, care s'a întâlnit cu un cerșitor, dar căutând în buzunarele sale, din întâmplare n'a avut nici un crucer. Cerșitorul tremura de frig și sta cu mâna întinsă după ajutor. Scriitorul rămase uluit, că nu mâna murdăra a cerșitorului a zis: «Nu te supăra, frate. Nu am bani la mine, frate!» Iar săracul i-a răspuns plin de bucurie: «Multămes frate, și aceasta e cinste frate».

Iubiți creștini! Astfel de gândiri trebuie să ne cuprindă acum, la începutul unui an nou al vieții noastre. Fiind prăznuirea sfântului Vasile-cel-mare, suntem dator să ne întocmim viața după viața acestui sfânt și să nu lăsăm nici o clipă fără a face fapte de milostenie, căci niciodată n'a fost mai mare trebuința de ea ca acum. Să mângâiem pe văduvele neajutorate, să adăpostim pe orfanii războiului, să dăm o vorbă bună soldatului rănit și să ne coborâm cu tot dinadinsul în mijlocul sărăciei, pentru că orice facem în privința aceasta, lui Dumnezeu i-am făcut. Iar ca într'adevăr să fim milostivi, trebuie să ne facem mai buni cu inima, pentru că înzadar am dat un ban omului sărac, iar pe alții îi dușmănesc și le voiesc răul. Să rugăm deci pe sfântul Vasile, ca prin rugăciunile sale să ne ajute a deveni ca fericitul patriarh al Constantinopolei Ioan, care ca și sfântul Vasile iubea pe toți oamenii deopotrivă și de aici se explică faptul, că pentru milosteniile ce le făcea i s'a dat numele de Ioan Milostivul. Acesta, când un om bogat îi cumpărase un covor scump, l-a vândut, iar cu banii a ajutat pe oamenii lipsiți, și când bogatul a cumpărat de nou covorul și l-a dat din nou patriarhului, acesta iar l-a vândut spre binele săracilor.

Iată, câte învățăminte ne dă nouă biserica prin viața sfinților ei! Să le urmăm iubiți creștini pilda vieții spre mântuirea noastră și spre ușurarea traiului greu de azi. Amin.

Războiul.

Regimente germane de sub comanda generalului Mackensen au luat cu asalt localitatea Nenești, la vest dela Nămolosa. În contra armatei comandate de Arhiducele Iosif au îndreptat atacuri nouă trupele rusești și române, în cinci rânduri. Toate au fost respinse cu pierderi mari pentru dușmani. În Carpați, pe la Belbor, Rușii au intrat prin surprindere în pozițiile

trupelor noastre, dar în curând au fost scoși din ele. Dela celelalte fronturi nu ni se comunică nimic deosebit. Tot mai mult se vorbește despre pregătiri mari, pe cari le-ar face antanta, pentru ca la primăvară să înceapă o ofensivă nouă la toate fronturile.

NOUȚĂȚI.

Noul șef al cancelariei militare Maiestatea Sa Monarhul a numit pe locotenentul feldmaresal Ferdinand cavalier de *Marterer* adjutant general și șef al cancelariei militare. Vechiul șef al acestui oficiu, adjutantul general contele *Bolfras*, cum se știe, a ieșit zilele acestea din serviciul activ al armatei.

Biserica și Școala, revista bisericească, școlară, literară și economică din Arad, a intrat cu anul nou în anul al 41-lea al existenței. Jubileul de 40 de ani de viață și-l-a serbat prin scoaterea unui număr festiv, — numărul prim al anului în care am intrat, — bogat în cuprins. Are articole interesante scrise de domni: Roman R. Ciorogariu, protosinel și redactor al revistei, Dr. Ioan Lupas, protopresbiter, Dr. Silviu Dragomir, profesor, V. Stanciu, Dr. Gh. Ciuhandu, Dr. I. Iacob, Dr. St. Cioroianu, Iosif Moldovan și Dr. G. Popoviciu, catihet. Dorim și noi tot binele revistei arădane în noul deceniu în care a intrat.

Învățământ militar în școlile secundare. Foara militară *Streffleur* scrie: La propunerea comandamentului armatei și în înțelegere cu ministerele de război, de apărare și de culte, se planuește introducerea unor obiecte de învățământ militar în școlile secundare din Austria și Ungaria. Studiile militare au să fie propuse de ofiteri în lecțiuni de câte una sau două ore pe săptămână.

Presă japoneză despre Francisc Iosif I. Toate zările din Tokio își exprima sențimentele de durere la moartea împăratului și regelui Francisc Iosif I. Presă japoneză regretă, că împrejurările actuale o împiedecă de a jeli moartea neuitatului domnitor, așa cum o merită.

vernul turcesc a înaintat camerei un proiect de lege, prin care se introduce calendarul gregorian în administrația financiară a Turciei. Hegira sau era mohomedană (după care anul se numără dela fuga lui Mahomet din Mecca la Medina în 622 d. Cr.) se păstrează însă și pe mai departe în celelalte afaceri.

Regele Spaniei ca mijloc-tor de pace. Se știe din Madrid: Fostul ministru-prezident *Dato* a rostit la o întrunire un important discurs, zicând: Într'una din zile mai mult sau mai puțin depărtate, — să deo Dumnezeu ca ziua aceasta să fie cât mai aproape, — regele nostru își va câștiga o mare vază prin aceea, că spre binele omenimel vă deveni solul de pace. Cerul să binecuvinteze planurile nobile și patriotice ale regelui Alfonso. — Ziarul parisian *Excelsior*, care aduce știrea aceasta, spune că *Dato* este cunoscut pentru ținuta sa rezervată, și astfel cuvintele sale au o deosebită importanță.

† Teodor Cioloca, preot ortodox român în Șipet, în Banat, deputat sinodal, asesor consistorial, etc. tată al domnului *Dr. Dimitrie Ciococa*, profesor de teologie în Caransebeș, a decedat în 13 Ianuarie n. la orele 11 noaptea, după lungi și grele suferințe în anul 69-lea al etății, al 45-lea al fericitei căsătorii și al servirii la altarul Domnului. Rămășițele sale pământești au fost depuse spre vecinică odihnă în 15 Ianuarie n. la orele 9 dimineața în cimitirul ortodox român din comuna Șipet. Odihnească în pace!

Imprumutul de război. Oficiul de poștă și telegraf din Sibiu primește subscrieri și plătiri pentru al cincilea împrumut de război până în 31 Ianuarie n. a. c.

Tarifa căilor ferate ungare. Cu ziua de 1 Februarie 1917, conform noului proiect de lege al ministrului de finanțe, tarifa căilor ferate va fi ureată cu 30 la sută, sub titlul dare de război. Darea aceasta se va încasa în curs de trei ani, adecă până în 1 Februarie 1920.

Monument pe Lovcen. În 11 Ianuarie s'a împlinit anul dela cucerirea muntelui Lovcen din Muntenegru. Întru pomenirea glorioasei lupte se va ridica pe Lovcen un monument de granit, înalt de 16 metri. Des-

velirea monumentului va fi împreună cu mari festivități.

Introducerea timpului de vară. Se vestește, că guvernul nostru având în vedere lipsa de carbuni, are să introducă timpul de vară începând cu ziua de 1 Aprilie 1917. Durata lui va ținea până la 1 Octomvrie.

Bilete pentru săpun. Din Budapesta se anunță, că orașul a început pertractări cu marii comercianți de săpun, în scopul de a introduce bilete pentru acest articol de comerț. Locuitorii capitalei vor primi pe lună de o persoană câte treizeci până la șasezeci decagrame de săpun.

Mare cutremur de pământ. Insula *Formosa*, cum se vestește din Tokio, a fost bătuită de un cutremur îngrozitor. Peste o mie de clădiri s'au prăbușit. Cam 300 de oameni și au pierdut viața.

Cel mai bătrân monah în Ungaria. Șematismul acum apărut al ordinului *Piaristilor* din Ungaria spune, că cel mai bătrân membru al ordinului, și în același timp cel mai bătrân bărbat în clerul romano catolic al Ungariei, este Ioan Nep. *Matasik*, născut în 1815; va să zică acum e de 102 ani.

Litere latine. Marele consiliu dela Basel a încredințat un credit de 20 mii franci pentru tipărirea unui abecedă cu litere latine, care vor avea să talocuiască pe cele gotice.

Castelul Peleş. Despre Castelul Peleş dela Sinaia se anunță, că n'a suferit absolut nimic în urma evenimentelor războinice. Interiorul clădirii este asemenea neatins, numai câteva tablouri din cele mai prețioase au fost transportate în Septemvrie la București. Castelul este păzit și poate să fie vizitat numai cu învoirea comandurii germane dela Sinaia.

De vânzare. O păreche de junci, rasa *Pinzgau*, de vânzare, la Ștefan Moga, Sibiu.

Târg în Sebeș. Târgul de vite, și de mărfuri în Sebeșul-Săseșc se va ținea în 26 Ianuarie n. c.

Analfabetii și imigrarea. Din New-care se oprește imigrarea în America pentru orice analfabet. Legea s'a primit cu 54 voturi contra zece.

Hymen *Paraschiva Rohan* n. *Stanciu* și *Emanuel Rohan*, căsătoriți. Sibiu, Ianuarie 1917.

Rusia și Constantinopolul. În Petrograd s'a înființat o societate sub numele *Rusia-Constantinopol*, cu gândul de a face propoziția întinsă în lumea rusescă pentru ideea veche de a nu renunța la ocuparea Constantinopolului.

A murit Buffalo Bill. Din America vine știrea morții colonelului *W. F. Cody*, cunoscut sub numele Buffalo Bill. Celebrul său circ făcuse senzație în 1906 și la Sibiu și în alte orașe ardelen.

Microbul icterului. Doctorii *L. Martin* și *A. Petit*, cum scrie *Times*, au făcut academiei medicale franceze un comunicat despre microbul presupus al icterului sau gălbînării. În vremea războiului s'au ivit dese cazuri de gălbînare în armata Franței și a Japoniei. Medicii japonezi au studiat simptomele boalei și încercând au reușit să descopere un organism microscopic, numit de dânsii *Spirocheta icterohaemorrhagiae*. Experimentele urmate în Franța au dat același rezultat. Cobai, vaccinați cu sângele soldaților îmbolnăviți, arătau după puține zile semne pronunțate de gălbînare. Acum se lucrează pentru a descoperi un serum vindecător al acestei boale.

În amintirea iubiților răposați. Preastimatele doamne *Iustina Dr. Săndeanu* n. *Brote*, cu prilejul aniversarului al 5-lea dela moartea soțului său *Dr. Grigorie Săndeanu*, fost medic și *Ana Dr. Marienescu* n. *Brote*, cu prilejul împlinirii aniversarului al 2-lea dela moartea soțului său *Dr. Atanasie Marienescu*, fost jude de tablă, dăruiesc câte 10 cor. sau în total cor. 20, prima la fondul *Dr. D. P. Barcianu*, pentru ajutorarea sordalilor fără lucru, iar cealaltă la legatul *Silvia Dr. Barcianu*, pentru ajutorarea copiilor din Rășinari, aplicați la meserii. Pentru prinos exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășanu*, președintele Reuniunii meseriașilor sibieni.

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul nepotinos George Maior din parohia de clasa a III-a Găunoasa cu fiile Cutini și Ciulpez din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt: Jumătate din toate venitele din parohie și din filii.

Reflectanții să-și înainteze cererile la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, având a se prezenta la zi de Duminecă sau sâmbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 4/17 Decembrie 1916.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopresb. administr.

3-3 (194)

Sodă de săpun și Spirit de oțet
se află la Hermann Hermann.

Piața mică Nr. 29.

Comptoaristă

care e versată perfect în scris și vorbire în toate trei limbile patriei, se primește.

Pentru oferte se roagă sub cifrele **A-Z** la administrația acestui ziar.

3-3 (192)

Mere

calitate mai bună, se caută spre se adreseze la administrația foii.

(2) 2-3.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de împărțirea cu s. cuminecătura; rugăciuni după împărțirea cu s. cuminecătura; rugăciunile de seară și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **50 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Calendarul arhidiecezan

pe anul 1917

cu Șematismul autentic al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: † Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Meșianu (moartea și înmormântarea sa), de T. V. P. — Tot merge omul..., de P. Dulfu. — Arhiepiscopul și Mitropolitul Vasile Mangra, cu portretul nou al Înalt Preasfințitului Sale, (alegerea, hirotonirea și instalarea sa), de T. V. P. — Meditații..., de Al. Munteanu a. I. V., protopop. — Preoțimea în serviciul statisticii, de Dr. Gh. Comșa. — Din război (sonet), de V. S. — Jerfa (poveste spaniolă). — Cugetări. — Rugăciune (fragment), de I. A. Lăpădatu. — Casa cu stăfii (episod din războiul de astăzi). — Gânduri și sfaturi, de N. I. — Târgurile. — Anunțe. — Catalog de cărți bisericești, didactice și tipărituri, cari se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană**. — Lista manualelor didactice, admise de Consistorul arhidiecezan, spre a fi întrebunțate în școlile confesionale greco-orientale române din arhidieceza Transilvaniei. — Tipărituri pentru școli și biserici.

Prețul I Cor. 50 fil., plus porto poștal 30 fil.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Ioan Meșianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În această ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seară și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul nrașfinții mită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Îngerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în culoare roșie, cu **2 cor.** porto 20 fil. Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

B. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalierism și Donchișotism. Viermele nea dormit. Orientări. O putere... Noblețea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțeste ca să învingeri. Puterea de sus Adaus. Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16-36

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben**.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2—, legat cor. 2-60, porto 20 fileri.

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeu”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Christos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în culoare roșie și vânată cu **30 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corectă și potrivită nu numai pentru trebuințele sufletului ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **15 fileri** porto poștal.

Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I. Recvizite pentru fizică.

	Cor.
Instrument arhimedic	5-85
Glob de aramă	3-10
Scripeț	4-50
Cumpăoa	2-50
Potcoave magnetice	—60
Retorte	—60
Sticle pentru udat	1-60
Prismă	3-10
Sticle măritoare	3-50
Vase papilare	3-10
Vase comunicatoare	3-10
Vas de ținut apă	4-30
Pâlnic de sticlă	—50
Pocale de sticlă	—40
Rudă de sticlă și cauciuc	4-50
Tevi de sticlă	1-80
Cutii cu peatră brună	—40
Sticle cu acid cal-clor	2-10
Colecțiuni cu mineralii	24—
Colecțiunea plantelor	12—
Colecțiunea insectelor	15—
Colecțiunea corpurilor geometrice	6—
Colecțiunea măsurilor	8—

II Tabele de intuițiune.

Modelul mașinei de aburi	3—
Să ne ferim de beuturi spirituoase	1-50
Urmările beției	2-80
Hmnus	3—
Cutii, conțin câte 16 tabele din istoria naturală, cutia	10—
Orașul	5—
Pădurea	5—
Munții	5—
Primăvara	5—
Vara	5—
Iarna	5—
Curtea țărănească	6—
Konyhaker	3—
Falutetés	3—
Palkó	3—
Öreg koldus	3—
Madarak etetés	3—
Templom	3—
Szántás, vetés, boronálás	3—
Ruhamóság	3—
Rostálás	3—
Aratás	3—
Asztalos mihely	3—
Takács	3—
Kapálás	3—
Kovács	3—
Czipész	3—
Szűretelés	3—
Table negre mari pentru școală (lungimea 1-5 m., lățimea 1-25 m.)	10—
Stindardul și emblema națională maghiară	4—

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu”

Nr. 1. Ținerea vitelor, de E. Brote	K —24
2. Trifoiul, de Eugen Brote	—24
3. Prășirea pomilor, de Dem. Comșa	—24
4. Legea veterinară, de Inv. Muntean	—80
5. Insoțirile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote	1-60
6. Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu	—70
9. Povețe pentru stăpînirea gândacilor de Maiu	—10
10. Darea pe vinuri și favorurile (Inlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii	—
11. Povețe pentru apărarea împotriva gândacilor, cari sfredelese mugurii	—10
12. Scurtă povățuire la stăpînire șoarecilor de câmp	—10
13. Cum să îmblățim orzul de bere	—18
14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, învățător	—70
15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text	1-50
16. Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor și a paserilor	—20
17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern	—10
18. D'ale Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoș	—25
19. Câteva rele încuibate în populațiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic	—30
20. Nimicirea șoarecilor de câmp, îndruări prelucrate după instrucție ministerială	—20